

DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL CONSELL SOCIAL DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA, EN L'ACTE D'INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC 2018-2019 (27 de setembre de 2018)

Gràcies, rector,

Honorable consellera,

Director general d'Universitats, secretari d'Universitats i Recerca,

Il·lma. alcaldessa de Girona,

Delegat territorial del Govern de la Generalitat,

Directors territorials, president de la Diputació,

Director de l'IDIBGI, del CERCA,

Representants de la Cambra de Comerç, dels col·legis professionals, de les organitzacions empresarials i sindicals,

President i membres del Patronat de l'Escola Politècnica,

Membres del Consell Social i representants de la nostra societat,

Vicerectors, degans i deganes, directors i directores de departaments, instituts i càtedres, membres del personal acadèmic i del PAS (que sense vosaltres seria impossible l'existència de la institució),

I sobretot, els protagonistes reals d'un inici de curs, els estudiants.

Gràcies per acompanyar-nos en un nou inici de curs acadèmic. Sense vostès els nostres objectius no serien possibles, perquè la universitat forma part no tan sols del present de la nostra societat, sinó que ha de ser determinant en el seu futur. I això no es podrà fer si no anem tots junts, si no col·laborem per aconseguir-ho. M'adreço especialment, a vós, benvolguda consellera que ens acompanyeu. Avui us demanaran moltes coses, jo només una. Escolteu-nos. Tenim molt a dir i moltes coses a fer junts.

Aquest curs, acadèmicament, serà per a alguns de vosaltres, alumnes, el final de la vostra vida acadèmica, per a altres és només l'inici d'un període, habitualment un dels millors de la vida, i per a tots, apassionant. Socialment és un període ple d'il·lusions, però també d'incerteses, un període convuls, que esperem que es tradueixi en un període brillant, tant socialment com econòmicament.

Aquest acte, com sol passar quan hi ha un canvi d'equip rectoral, és un xic diferent d'allò a què estàvem acostumats, no tan sols per l'acte d'ahir, de reconeixement a les persones que s'han jubilat

durant el curs 2017-2018, sinó també per la intervenció dels estudiants, en la qual, com s'ha dit, van poder prendre part tots els que van voler.

Aquest any la inauguració està dedicada al compromís social. Aquesta institució vol no tan sols conscienciar sobre aquest compromís, sinó fer-ne partícips tots els integrants de la comunitat universitària, perquè és un compromís que forma part del coneixement que la UdG imparteix.

Queda clar, més que mai, que una universitat no tan sols ha de formar els grans professionals que les nostres empreses i institucions necessiten, sinó també individus crítics, lliures i responsables personalment i èticament.

Des d'aquesta tribuna, molts de vostès m'han sentit a dir moltes vegades que cada vegada utilitzem més les paraules *compromís* i *compromís social*, però jo enyoro les paraules *responsabilitat*, *responsabilitat social*, i *responsabilitat personal* envers les persones i la societat.

Si els professionals que han governat aquests últims 20 anys el mal, anomenat Primer Món, haguessin estat responsables, no hauríem arribat a la profunda crisi de fa 10 anys, i que encara estem pagant.

És per aquest motiu que crec que hauríem de començar a repensar alguns dels currículums dels nostres graus, afegint un component humanístic als graus tècnics i científics, en la línia del que ja estan fent algunes grans universitats com ara el MIT, i afegint també per què no uns components tècnics als graus d'humanitats, proposta que ja hem començat a tractar amb el rector.

Tanmateix, no m'agradaria acabar sense parlar un instant del compromís social.

Compromís social vol dir no deixar fora de la universitat per motius econòmics ningú que tingui talent, i també ens hi hem posat. És pràcticament impossible, en aquests moments, la gratuïtat de tot el sistema. Ara els estudiants assumeixen un 20/25 % dels costos. El que sí que podem fer és buscar altres solucions, dintre de les nostres possibilitats, com ara són les beques salari que vam presentar el passat 30 de juliol i que esperem obrir a la col·laboració de les empreses i els particulars el proper curs.

O facilitar altres sortides als estudiants que, per diversos motius, deixen les nostres aules sense acabar el grau.

Per tot això necessitem la seva col·laboració, la dels professors de secundària, a través de la Comissió de Centres de Secundària, la del territori, a través de la Comissió de Territori, i la de les empreses, a través d'estructures com el Patronat de l'Escola Politècnica o els campus. Ja sabem que no cobreixen tots els àmbits; per aquest motiu estem buscant altres solucions.

En definitiva, estem davant un curs que pot ser difícil, però també apassionant, i perquè sigui així, us necessitem a tots.

Perquè, com deia el professor MasColell en "l'enginyerada", quan una universitat i una societat on empresa i territori van juntes, es poden aconseguir grans fites, com veiem amb la Universitat de Califòrnia i Silicon Valley, Stanford o Palo Alto, o amb el MIT Harvard a Boston.

Moltes gràcies i som-hi! Que tenim molta feina a fer, vostès, vosaltres i nosaltres.

Rosa Núria Aleixandre Cerarols